

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2019/316

af 21. februar 2019

om ændring af forordning (EU) nr. 1408/2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte ⁽¹⁾,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning ⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Statslig finansiering, som opfylder kriterierne i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»traktaten«), udgør statsstøtte og skal anmeldes til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3. I henhold til artikel 109 i traktaten kan Rådet imidlertid bestemme, at visse former for støtte skal være fritaget for underretningspligt. I henhold til artikel 108, stk. 4, i traktaten kan Kommissionen vedtage forordninger vedrørende disse former for statsstøtte. I overensstemmelse med forordning (EU) 2015/1588 og i henhold til artikel 109 i traktaten besluttede Rådet, at de minimis-støtte kunne udgøre en sådan form for statsstøtte. De minimis-støtte, som er støtte, der ydes til en enkelt virksomhed over en given periode, og som ikke overstiger et vist nærmere fastsat beløb, anses derefter for ikke at opfylde alle kriterier i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsesproceduren. Medlemsstaterne bør imidlertid mindes om, at selv om de minimis-støtte ikke anses for at udgøre statsstøtte, indebærer en sådan støtte ikke en tilsidesættelse af EU-retten.
- (2) Kommissionen har vedtaget en række forordninger om fastsættelse af regler for de minimis-støtte i landbrugssektoren, senest Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 ⁽³⁾.
- (3) På baggrund af erfaringerne med anvendelsen af forordning (EU) nr. 1408/2013 og under hensyntagen til de forskellige måder, som medlemsstaterne anvender de minimis-støtten på, bør nogle af betingelserne i forordningen revideres. Det maksimale støttebeløb, der kan ydes til en enkelt virksomhed over en periode på tre år, bør forhøjes til 20 000 EUR, og den nationale grænse bør forhøjes til 1,25 % af den årlige produktion.
- (4) Under hensyntagen til det øgede behov for at anvende de minimis-støtte i visse medlemsstater bør der gives mulighed for yderligere at forhøje både det maksimale støttebeløb pr. virksomhed til 25 000 EUR og den nationale grænse til 1,5 % af den årlige produktion, forudsat at der stilles yderligere betingelser, der er nødvendige for at sikre et velfungerende indre marked. Erfaringerne med anvendelsen af forordning (EU) nr. 1408/2013 viser, at koncentrationen af de minimis-støtte i en bestemt produktsektor kan føre til en potentiel fordrejning af konkurrencen og samhandelen. Forudsætningen for at anvende det højere individuelle loft og den højere nationale grænse bør derfor være, at der anvendes et sektorspecifikt loft, hvormed det forhindres, at

⁽¹⁾ EUT L 248 af 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 425 af 26.11.2018, s. 2.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9).

medlemsstaterne tildeler mere end 50 % af den samlede kumulative de minimis-støtte i en periode på tre regnskabsår til foranstaltninger, som kun kommer en bestemt produktsektor til gode. Anvendelsen af dette sektorspecifikke loft bør sikre, at enhver foranstaltning, der er omfattet af forordning (EU) nr. 1408/2013, kan anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke at fordreje eller udgøre en fare for at fordreje konkurrencevilkårene.

- (5) På nuværende tidspunkt er det frivilligt for medlemsstaterne at anvende et nationalt centralt register for at kontrollere, at hverken det individuelle loft for de minimis-støtte eller den nationale grænse overskrides. Brugen af et centralt register vil være nødvendig i de medlemsstater, der vælger et højere individuelt loft og en højere national grænse, da det sektorspecifikke loft, som er en forudsætning for denne mulighed, gør en nøjere overvågning af den ydede støtte påkrævet. De pågældende medlemsstater bør derfor være forpligtet til at oprette og føre et centralt register, hvori al ydet de minimis-støtte registreres, således at det kan kontrolleres, at hverken det individuelle loft eller det sektorspecifikke loft overskrides.
- (6) Kriterierne for beregningen af bruttosubventionsækvivalenten for lån og garantier bør justeres i overensstemmelse med de forhøjede de minimis-lofter.
- (7) I betragtning af det øgede behov for at anvende de minimis-støtte og i betragtning af, at de nuværende lofter er unødigt begrænsende, er det nødvendigt at ændre forordning (EU) nr. 1408/2013 inden dens udløbsdato, dvs. den 31. december 2020. Tidsrummet mellem nærværende forordnings ikrafttræden og udløbet af anvendelsesperioden for forordning (EU) nr. 1408/2013 ville blive meget kort. Af procesøkonomiske hensyn og af hensyn til retssikkerheden bør anvendelsesperioden for forordning (EU) nr. 1408/2013 derfor forlænges til den 31. december 2027.
- (8) Forordning (EU) nr. 1408/2013 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 1408/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 tilføjes som stk. 3 og 4:

»3. I denne forordning forstås ved »produktsektor« en sektor, der er opført på listen i artikel 1, stk. 2, litra a)-w), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

4. I denne forordning forstås ved »sektorspecifikt loft« det maksimale kumulerede støttebeløb, der finder anvendelse på støtteforanstaltninger, som kun kommer en enkelt produktsektor til gode, hvilket svarer til 50 % af den maksimale de minimis-støtte ydet pr. medlemsstat som fastsat i bilag II.«

- 2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

De minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i denne forordning, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

2. Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed må ikke overstige 20 000 EUR over en periode på tre regnskabsår.

3. Det kumulerede beløb for den de minimis-støtte, som en medlemsstat yder til virksomheder, der er aktive inden for primærproduktion af landbrugsprodukter, over en periode på tre regnskabsår, må ikke overstige den nationale grænse i bilag I.

3a. Uanset stk. 2 og 3 kan en medlemsstat beslutte, at det samlede beløb for en de minimis-støtte, der ydes til en enkelt virksomhed, ikke må overstige 25 000 EUR over en periode på tre regnskabsår, og at det samlede kumulerede beløb for den de minimis-støtte, som ydes over en periode på tre regnskabsår, ikke må overstige den nationale grænse i bilag II, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) for støtteforanstaltninger, som kun kommer en enkelt produktsektor til gode, må det samlede kumulerede beløb, der ydes over en periode på tre regnskabsår, ikke overstige det sektorspecifikke loft, som er defineret i artikel 2, stk. 4

b) medlemsstaten opretter et nationalt centralt register i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2.

4. De minimis-støtte anses for ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til gældende national ret, uanset datoen for udbetalingen af de minimis-støtten til virksomheden.

5. Loftet for de minimis-støtte, den nationale grænse og det sektorspecifikke loft som omhandlet i stk. 2, 3 og 3a finder anvendelse uanset de minimis-støttens form eller formål, og uanset om medlemsstatens støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler. Perioden på tre regnskabsår fastlægges på grundlag af de regnskabsår, der anvendes af virksomheden i den pågældende medlemsstat.

6. Ved anvendelse af de lofter for de minimis-støtte, den nationale grænse og det sektorspecifikke loft, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 3a, angives støtten som et kontant tilskud. Alle anvendte tal skal være brutto, dvs. før eventuelt fradrag af skat eller andre afgifter. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, er støttebeløbet støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til dens værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringsssats på støttetidspunktet.

7. Hvis lofterne for de minimis-støtte, den nationale grænse eller det sektorspecifikke loft, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 3a, overskrides ved tildelingen af ny de minimis-støtte, kan denne nye støtte ikke henføres under denne forordning.

8. I tilfælde af fusioner og virksomhedsovertagelser tages der hensyn til al den de minimis-støtte, der hidtil er ydet til de fusionerende virksomheder, ved afgørelsen af, om ny de minimis-støtte til den nye eller den overtagende virksomhed overstiger de relevante lofter for de minimis-støtte, den relevante nationale grænse eller det sektorspecifikke loft. Lovligt tildelt de minimis-støtte før fusionen eller overtagelsen forbliver lovlig.

9. Hvis en virksomhed opdeles i to eller flere selvstændige virksomheder, tildeles den inden opdelingen ydede de minimis-støtte den virksomhed, den kom til gode, hvilket som udgangspunkt er den virksomhed, der overtager de aktiviteter, som de minimis-støtten blev anvendt til. Såfremt en sådan tildeling ikke er mulig, fordeles de minimis-støtten forholdsmæssigt på grundlag af den bogførte værdi af de nye virksomheders egenkapital på den faktiske dato for opdelingen.«

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) for foranstaltninger omfattet af artikel 3, stk. 2, lånet er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og lånet beløber sig til enten 100 000 EUR over fem år eller 50 000 EUR over ti år, eller, for foranstaltninger omfattet af artikel 3, stk. 3a, til enten 125 000 EUR over fem år eller 62 500 EUR over ti år; hvis lånet er mindre end disse beløb og/eller hvis det ydes for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, beregnes bruttosubventionsækvivalenten af lånet som en tilsvarende andel af de lofter for de minimis-støtten, der er fastsat i artikel 3, stk. 2 eller 3a, eller«.

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Støtte i form af kapitaltilførsler betragtes kun som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis det samlede beløb for den offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger det relevante de minimis-loft.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Støtte inden for rammerne af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer betragtes alene som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis den kapital, der tildeles den enkelte virksomhed, ikke overstiger det relevante de minimis-loft.«

- d) Stk. 6, litra b), affattes således:
- »b) for foranstaltninger omfattet af artikel 3, stk. 2, garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, og der enten er stillet sikkerhed for 150 000 EUR med en løbetid for garantien på fem år eller er stillet sikkerhed for 75 000 EUR med en løbetid for garantien på ti år, eller, for foranstaltninger omfattet af artikel 3, stk. 3a, garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, og der enten er stillet sikkerhed for 187 500 EUR med en løbetid for garantien på fem år eller er stillet sikkerhed for 93 750 EUR med en løbetid for garantien på ti år; hvis det beløb, der er stillet garanti for, er lavere end disse beløb, og/eller garantien er stillet for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, beregnes garantiens bruttosubventionsækvivalent som en tilsvarende andel af lofterne for de minimis-støtten i artikel 3, stk. 2 eller 3a, eller.«
- 4) I artikel 6 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 2 tilføjes følgende som andet afsnit:
- »Hvis en medlemsstat yder støtte i henhold til artikel 3, stk. 3a, opretter den et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af enhver myndighed i medlemsstaten. Stk. 1 finder ikke længere anvendelse fra det tidspunkt, hvor registeret dækker en periode på tre regnskabsår.«
- b) Stk. 3 affattes således:
- »3. Medlemsstaten kan kun yde ny de minimis-støtte i henhold til denne forordning efter at have kontrolleret, at støtten ikke medfører, at den samlede de minimis-støtte, som er ydet til den pågældende virksomhed, kommer til at overstige de relevante lofter, de nationale grænser og det sektorspecifikke loft, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, 3 og 3a, og at alle betingelserne i denne forordning er overholdt.«
- 5) Artikel 8, stk. 2, affattes således:
- »Den anvendes indtil den 31. december 2027.«
- 6) Bilaget erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. februar 2019.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

»BILAG I

Loft for det samlede de minimis-støttebeløb til virksomheder, som beskæftiger sig med primærproduktion af landbrugsprodukter, pr. medlemsstat, jf. artikel 3, stk. 3

(EUR)

Medlemsstat	Loft for de minimis-støttebeløb (1)
Belgien	106 269 708
Bulgarien	53 020 042
Tjekkiet	61 865 750
Danmark	141 464 625
Tyskland	732 848 458
Estland	11 375 375
Irland	98 460 375
Grækenland	134 272 042
Spanien	592 962 542
Frankrig	932 709 458
Kroatien	28 920 958
Italien	700 419 125
Cypern	8 934 792
Letland	16 853 708
Litauen	34 649 958
Luxembourg	5 474 083
Ungarn	99 582 208
Malta	1 603 917
Nederlandene	352 512 625
Østrig	89 745 208
Polen	295 932 125
Portugal	87 570 583
Rumænien	215 447 583
Slovenien	15 523 667
Slovakiet	29 947 167
Finland	55 693 958
Sverige	79 184 750
Det Forenede Kongerige	394 587 292

(1) Beløbslofterne beregnes på grundlag af gennemsnittet af de tre højeste værdier for den årlige landbrugsproduktion for hver medlemsstat i perioden 2012-2017. Beregningsmetoden sikrer, at alle medlemsstater behandles ens, og at ingen af de nationale gennemsnitsværdier er lavere end de beløbslofter, der tidligere er fastsat for perioden 2014-2020.

BILAG II

Loft for det samlede de minimis-støttebeløb til virksomheder, som beskæftiger sig med primærproduktion af landbrugsprodukter, pr. medlemsstat, jf. artikel 3, stk. 3a

(EUR)

Medlemsstat	Loft for de minimis-støttebeløb (1)
Belgien	127 523 650
Bulgarien	63 624 050
Tjekkiet	74 238 900
Danmark	169 757 550
Tyskland	879 418 150
Estland	13 650 450
Irland	118 152 450
Grækenland	161 126 450
Spanien	711 555 050
Frankrig	1 119 251 350
Kroatien	34 705 150
Italien	840 502 950
Cypern	10 721 750
Letland	20 224 450
Litauen	41 579 950
Luxembourg	6 568 900
Ungarn	119 498 650
Malta	1 924 700
Nederlandene	423 015 150
Østrig	107 694 250
Polen	355 118 550
Portugal	105 084 700
Rumænien	258 537 100
Slovenien	18 628 400
Slovakiet	35 936 600
Finland	66 832 750
Sverige	95 021 700
Det Forenede Kongerige	473 504 750

(1) Beløbslofterne beregnes på grundlag af gennemsnittet af de tre højeste værdier for den årlige landbrugsproduktion for hver medlemsstat i perioden 2012-2017. Beregningsmetoden sikrer, at alle medlemsstater behandles ens, og at ingen af de nationale gennemsnitsværdier er lavere end de beløbslofter, der tidligere er fastsat for perioden 2014-2020.«